ca. vlt. ⁊ de ma. ⁊ obe. dilecta. in glo. pe.

a ¶ Reprobare. imo reprobari videt. xviij. q. ij. perniciosam.

b ¶ Duobus. negatiue sumitur. i. non pluribus: facit. xxvj. distin. c. j. ⁊ ō hoc no. de testi. licet. i. Idē repete de sequentibus: ⁊ hoc probat littera contentos que sequitur.

c ¶ Duabus. decre. vt iurta. de offi. ordi. dicit de duabus vel tribus ſz h ō cre. ſpāliter loqtur in monasterijs monialium.

d ¶ Sue ecclesie. cathedralis vel inferioris.

e ¶ Viris alijs. non distinguit sint clerici vel alij tamen decre. vt iurta. de offi. ordina. precipit seculares excludi.

f ¶ Maturis etate: ō eleto. cū i cunctis. in prin.

g ¶ Cōtentos. circa visitationem aliorum monasteriorum ⁊ locorum seruetur. ōcre. vt iurta ō offi. ordina. circa visitationem quam facit episcop⁹ de proprio capitulo precipue regulari: seruetur extraua. boni. de offi. ord. debent: hic autem tarat numerum intromittendorum in capitulo temporevisitationis: per hoc tamen non restringit numerum procurandorum statutuz: de censi. cū apostolus.

h ¶ Ipsos. ordinarios visitantes apostolica auctoritate vel propria: vel superiorls ipsorum monasteriorum.

i ¶ Impedire. p hanc litteram puto q̄ necesse sit ī pedimentū p̄cedē ⁊ monitionem sequi: ad hoc vt locus sit huic pene hoc dico quia vidi p̄latos scribētes quandoqz monialib⁹ q̄ parēt se certa die ad recipiendam visitationem ipsorū: ⁊ in eisdez lr̄is faciunt monitionem q̄ nullus impediat: talis enim monitio debet fieri vt desistant ab illato impedimēto: vt locus sit huic pene: facit quod scripsi ō cōces. preben. cum nostris: ⁊ super glo. ij. Sed nunquid illato impedimento fiet monitio noiatim: an sufficiet gēralis? p ⁊ ō facit. ē. ea. cōpilla. de vita ⁊ honestate. cle. c. i. de sen. excō. constitutionem. lib. vj.

k ¶ Ipso facto. est ergo iste casus quo sufficit monitio nec ē necessaria sentēcia: cōcor. decre. ē. ea. com. de vi. ⁊ hone. cle. c. i. absoluit autē ordinarius ex quo papa non reseruat. de sen. excom. nuper.

probare[a]. ¶ Ipsos autem visitatores notarijs duobus[b] ⁊ personis duabus[c] sue ecclesie[d]: quattuorqz viris alijs[e] honestis vtiqz ⁊ maturis[f] precipimus in ea quam visitando facient inquisitione fore contentos[g]. ¶ Si qui vero visitatores ipsos[h] in premissis impedire[i] presumpserint: seu aliquo premissorum: nisi moniti resipiscant: ipso facto[k] excommunicationis sententiam se nouerint incursuros: priuilegijs statutis ⁊ cōsuetudinibus quibuslibet in contrarium minime valituris.

Rubrica De religiosis domibus vt episcopo sint subiecte.

¶ Clemens quintus in ꝯcilio vienensi.

¶ Mulieres statum beguinarum sectantes ⁊ de nouo assumentes: ac religiosi in hoc dantes consilium vel fauorem ipso facto sunt excommunicati: stat⁹ tamē penitentialis per hoc non iterdicitur fm pau.

Quam de quibusdam mulieribus[l] beguinabus[m] vulgariter[n] nūcupatis[o] q̄ cū nulli promittāt obedientiam[p] nec propriis renuncient neqz profiteantur aliquam regulam approbatam religiose nequaquam existunt: quanquam habitum qui beguinarum dicitur deferant: adhereant religiosis aliquibus ad quos specialiter trahitur affectio[q] earundez: nobis fide digna relatione insinuatum exiterit: q̄ earum alique quasi perdite in mentis insaniam[r] de summa trinitate ac diuina essentia disputent[s] ⁊ predicent[t] ac circa fidei articulos ⁊ ecclesiastica sacramēta opiniones catholice fidei cōtrarias introducāt ⁊ multos super his decipiētes simplices eos in errores diuersos īducant: aliaqz quamplura periculum animarum parientia sub quodam velamine sanctitatis[r] faciant ⁊ cōmittant. Nos tam ex his quam ex alijs de ipsarum opinione sinistra freq̄nter auditis: eas merito suspectas habentes: statum earundez sacro approbante concilio perpetuo duximus prohibendum: ⁊ a dei ecclesia penitus abolendum[r]: eisdez ⁊ aliis mulieribus quibuscūqz sub pena excommunicationis: quaz in cōtrarium facientes incurrere volumus ipso facto[3] iniungentes exp̄sse ne statum huiusmodi duduz[x] forte ab ipsis assumptuz quoquomodo sectentur[y] vlterius: vel ipsum aliq̄tenus de nouo assumāt. ¶ Predictis vō religiosis[z] per quos eedē mulieres ī huiusmodi beguinagii statum foueri: ⁊ ad ipsum suscipiēdum induci dicuntur: sub simili excommunicationis pena: quam eo ipso q̄ secus egerint se nouerint incursuros[a] districtius inhibem⁹: ne mulieres aliquas predictum statuz vt premittitur dudum assumptuz sectantes: aut ipsum de nouo forsitan assumentes quōcunqz admittant: ipsis super eo sectando vel assumendo prebentes nullo mō consilium auxilium: vel fauorez: nullo contra premissa priuilegio valituro. ¶ Sane per p̄dicta prohibē nequaquam intēdimus: quin si fuerint fideles alique mulieres que p̄ missa continentia vel etiā non promissa honeste in suis conuersantes hospitiis penitētiā agere voluerīt: ⁊ virtutū[b] domino in humilitatis[c] lud exp̄mik: ⁊ qz rō huius antiqua.

l ¶ Mulieribus. virgines nuptas ⁊ viduas comprehendit de hoc. ff. de verbor. significatione mulieris in prin.

m ¶ Beguinabus. de erroribus beguinarum ⁊ beguardorum alamanie. j. de here. ad nostram.

n ¶ Vulgariter. inspicitur elocutio vulgi. ē. ti. pr. c. vl. ver. illas quoqz. j. ō hī. c. i. §. sane. de torne. c. j. ō iniurijs. ⁊ ſt pignorationes. in prin. li. vi. cū suis cōcor.

o ¶ Nuncupatis. hic iunge litteram nobis fide digna ⁊ē. qō sequitur est interpositio.

p ¶ Obedientiaz. vide quod scripsi qui cle. vel vo. consuluit et quod no. in spe. ō sta. mo. ver. xxvij. Et per hoc videtur q̄ h constitutio sorores minorum q̄ dicuntur tertij ordinis non includat: cum ille promittant obedientiam ⁊ habeant regulam fi propre quo ad tria substantialia: sed quendam modum viuē di per se. apo. approbatuz quod mihi constat: ⁊ facit. j. de sentē. excom. cum ex eo. in principio. Secundus autem ordo est sororum sancte clare que profitētur substantialia. sed differunt a p̄mo: quia habent proprium ī cōmuni quod non habet ordo minorum.

q ¶ Affectio. sic. xcv. di. olim.

r ¶ Insaniam. sicut ille de quibus habet. xxv. q. vj. epi. q̄ seq se dicunt dianam.

s ¶ Disputent quod etiam maribus laicis non licet: de here. c. ij. §. j. libro sexto. C. ō sūma tri. l. pe.

t ¶ Predicent. hoc non lz mulieribus etiam prelatis. de pen. ⁊ re. noua. xxiij. distinc. mulier. xxxiij. q. v. mulierem. Nec licz maribus laicis. de here. cum ex iuncto: nec clerici nisi sint curati vel super hoc priuilegiati. ē. ea. compilla. de sepul. dudum. post principium. ⁊. §. huiusmodi. in pn.

v ¶ Introducant. qō hr̄ticuz est de here. ad abolendam. in pri.

x ¶ Sāctitatis. fm gre. Simulata egtas duplex ē iniqtas: rō ē qz malū facit ⁊ abutit bono.

y ¶ Abolendum. concor. lxviii. di. corepiscopi.

z ¶ Ipso fō. ex quo papa sibi vl alteri absolutionez nō reseruat. absoluet ordinari⁹. ō sen. ex. nup ⁊ ¶ Dudū. respicit p̄terita: qz illud exp̄mit: ⁊ qz rō huius antiqua.

2 ¶ Sectētur. q̄si sequant vl assequant.

Quam de quibusdam. ¶ Primo ponens cōstōnis cām abolet ⁊ damnat statum beguinarū: ⁊ excōicat illū sectātes vel ō nouo assumētes. Secūdo ibi: predictis excōicat religiosos dātes circa id cōsiliū auxiliū vel fauorē. Tertio ptestatur statū penitentie ⁊ humilitatis p id mulierib⁹ nō prohiberi: ibi sane. Cōstitutioni forte cām dedit qō no. ¶ No. de peni. ⁊ remis. cū ex eo. dū enim sibi dicitur q̄ questores elemosynaruz nō hospitentur in locis incōgruis: dicit ibi hostien. parcit q̄ nō dicit prostibulis: sed cauendum est a quasi prostibulis sicut sūt hospitia beguinarū: qō pniciosum gen⁹ ē mulierū nec de facili alios q̄ religiosos admittunt: a qb⁹ oib⁹ modis ē cauēdū. xviij. q. ij. diffinimus. ⁊. c. pniciosam. Alibi ēt notat hosti. q̄ a beguinis ē cauēdū. de fri. fraternitatis post principiū de vita ⁊ hone. cleri. monasteria. alibi no. ō iureiuran. ⁊ si christus. versi. angelus. quedam dixisse tempora mutata in malum ex quo cōscientia cepit eē peccatū: deus nouit iuramētuz: ⁊ beguinatus religio dicitur quedam declaratoria sup hac cōstōne manasse: quā de curia haberi non potui: ⁊ a quibusdam audiui q̄ a curia non manauit Vidi autem duas contrarias: ⁊ vt puto in alamania compositas: quarū altera videbatur edita ad consultationem epi argentini.

b ¶ Virtutū. ē. ti. pri. c. vlt. ō. visitatores. in fi.

c ¶ Humilitatis. ab homo vk: ⁊ vt bētus Bernardus dicit li. de gradibus hūilitatis. ¶ Humilitas ē virtus q̄ hō verissima cognitione sibi vilescit. ⁊ post multa. Gloriosa res est hūilitas q̄ ipsa quoqz supbia palliari se appetit ne vilescat. facit. viij. q. i. in scripturis. in fi. de talibus vk q̄ sub spē agni lupū gerūt: de here. vt officium. li. vi. Cassianus ponēs. x. humilitatis īdicia ponit illud octauū: cuz quis se religs īferior ē nō supficie, pnunciat labiorū. ſz intimo cordis credit affectu: īde dicuntur tres gradus hūilitatis. ¶ Prim⁹ subdere se maiori: ⁊ non p̄ferre se eq̄li. fa. xxij. di. de cōstantinopolitane. in fi. Secūs subdere se equali: nec p̄ferre se minori. Tertius subdere se minori: fa. de pe. di. iij. c. i. p̄ma vk sufficiens et necessaria. secunda abundans: tertia superabundans. De humilitatis efficacia diabol⁹ ad machabeum vt legitur in vitis patrū. Jeiunas īterdum ⁊ ego nullo vnq̄ cibo reficior: tu sepe vigilas: me nunq̄ sopor oppressit: humilitas tua sola me vincit. ⁊ Ambro. dicit q̄ humilitas est clauis que aperit regnuz celorū: ⁊ reserat mysteria scripturarum. Et Gregorius in quarta dominica de aduentu: qui sine humilitate virtutes congregat: quasi in uentum pulucrem portat: ⁊ vnde aliquid ferre cernit inde deterius cecatur: ⁊ vide. xxiij. distī. dominis. c. distin. contra morem.

Quia contingit Diuiditur in quattuor partes: vt patet in rubro. secunda ibi: vt autem. tertia ibi premissa. quarta ibi. ceterum. Imola.

a ¶ Xenodochiorum. de hoc ⁊ sequentib⁹ nominibus. s. e. cō. de preben. per litteras. ⁊ ibi dedi remis.

b ¶ Cura temporalium. vt inuunt sequenta.

c ¶ Exentere. repetendo illa in iudicio: quod possunt in ecclesiastico: etiā si illi sint laici: de fo. cōpe. cum sit.

d ¶ Deperdi. permittunt qō sequitur.

e ¶ Deformari. hec est probatō male administratiōis. xij. q. ij. quattuor. de elec. fundamenta. ver. nunquid. li. vj. C. de admini. tuto. lex que. facit constitutio Jo. execrabilis. i. rñ. reparari autem debent de redditibus locorum que supersunt qō vic vt de eccle. edi. ca. i. ⁊. c. de his.

f ¶ Inhumaniter. de prescrip. cum ex officij. post prin. de cens. licet.

g ¶ Alius suos. s. vltra victum. ⁊ vestitu: forte in pmonio augendo vel conseruando: facit ō pigno. c. iij. ⁊ patet q ist⁹ fruct⁹ etiam separatos a solo suos nō faciunt: de alijs clericis ⁊ prelatis: no. ō offi. ord. presenti. lib. sexto.

b ¶ Largitione. in vita vel in morte.

i ¶ Non alium. etiam pium: et est huic si. de ap. capitulo. iij. et ibi concor. de hoc in. i. glo. ⁊ bene facit. ff. de admi. re. ad ci. p. ti. l. j. cum concor. in glo. quandoq; tñ rebus vtimur ad alium vsum q̄ fuerint inuente: de penis. q̄uis. lib. vj.

k ¶ Apostolice. se. no. per hanc litteram solum papam alterare posse vsum illoruz que per fideles donata sunt vel relicta: ⁊ ad dēdus ē iste casus ad alios no. de offi. lega. q translationem.

l ¶ Conuerti. per sollicitudinez diocesani. c. ti. de xenodochijs.

m ¶ De iure. vt episcopi. vt in predi. c. ō xenodochijs.

n ¶ Apposito. per diocesanum de consensu patroni: de consue. cū dilect⁹. fa. xviij. q. ij. cleutherius de iurepa. preterea. ij.

o ¶ Legitime. spacio. xl. annorum cum titulo: nisi sit tanti tēporis prescriptio cuius initij nō sit memoria: qō vic vt de prescrip. c. i. li. vj.

p ¶ Sedis apostolice. hoc vicit quia licz episcopi possint aliqua episcopalia iura remittere vt cōferre: non tamen possūt a se correctionem ⁊ visitationem ō qua hic loquimur abdicare: de hoc de censi. cum venerabilis: de reli. do. cōstitutus.

q ¶ Indebite. ad hec recuperanda admittitur quilibet de loco: quod dic vt de re. eccle. nō alie. si quis.

r ¶ Facultates. quaruz semper l sumptib⁹ ⁊ pcurationib⁹ habēda ē rō: ō vi. ⁊ bo. de. quoniam. de censi. sopite. cū suis cōcor.

s ¶ In quo. s. reformādo ⁊ cōplendo. vt dcm̄ est.

t ¶ Negligentiā. hoc patebit ex rñ ō notorio. de censi. romana. §. notoria. vl p assignationē termini ad hoc prefiri ⁊ elapsi. facit. j. ti. pri. c. i.

v ¶ Iniungimus. nō dicit pmittim⁹. p hoc pz q ordinarij ad hoc tenent ex pcepto ⁊ fa. quod viri. ā. ti. pr. c. ij. post prī. super ver. debebant.

x ¶ Priuilegiatos. de priuile. quoniam. ⁊. c. cum capella. eodem ti. volentes. libro sexto. §. in eos.

y ¶ Apostolica. concor. s. eadem. com. de supp. neg. pla. cā. vno. ⁊ ibi concor. de hoc.

z ¶ Censuram. de verborum signi. querenti.

⁊ ¶ Remedijs. inuocando si expedierit brachium seculare: de offi. ordina. capitulo primo. ⁊. c. quoniam.

? ¶ Ad alia. sic supra. ti. i. c. ij.

ꝛ ¶ Secularibus. de religiosis dubitatur an hospitalibus pficī possint ⁊ ō leprosarijs iam vidi obtentum q̄ eis prefici poterant per illud qō no. ino. de eccle. edi. cum dicat: vbi dicit collegium leprosorum religiosum ⁊ licitum: ⁊ a iur⁹ approbatū: ⁊ per. c. quidam. xviij. q. ij. archi. ibi contra: dicēs q ipsum. c. quidaz loquitur de triplici genere locorum ⁊ personarum. Vnde quod ibi de monachis dicitur non hospitalia sz martyria ⁊ monasteria respicit. sit ratio: qr q mōachus extra monasterium intituletur non est pmissum: nisi propter curam animarum: de regula. super eo. vbi ergo regimen hospitalis caret cura: qui dicit religiosum illi prefici posse ostendat ius expressum. Nec est etiaz verum quod dicit Inn. collegium leprosorum religiosum: ut ibi etiam scripsi: ⁊ facit qō no. ō eccles. pla. nimis. ij. in. iij. glo. de laicis autem fatemur per predi. c. quidam q pficī possint etiam si habeat rector curam pauperū vel familie extra potestatem clauium: talez enim curam habz: ⁊ pater ⁊ dominus super familiam. Ista ergo non impediet laicum prefici: facit ō sentē. excommunicationis canonica. ⁊ quod ibi diri. Nec sufficeret ad preficiendum monachum talis cura: nisi ex potestate clauium curaz habeat: ō hoc de offi. archidi. cum satis. ō peni. ⁊ remis. omnis in prima tamen editione huius ꝛ alij hoc fuerat prohibitum ne laicis habentibus filios vel vxorem ex qua possent verisimiliter filios percare talia loca conferētur. quod postea fuit sublatum.

a ¶ Beneficium. concor. s. ea. compilla. ō prebē. per litteras ⁊ vide quod viri ī glo. vnde nec: ⁊ qō statim vicaz super versi. committatur.

b ¶ Reprobam⁹. cōcor. s. ea. cōpilla. de etate et q̄litate: vt hi q. cum suis concor. Si aūt expresse nō reprobasset consuetudinē puto q durasset sicut statutum de quo sequitur: ō constitu. capitulo primo. libro. vi.

c ¶ Electionē. per superiorem confirmandam.

d ¶ Cōmittatur. si ītelligit ad tpōs. s. q̄ diu placuerit ꝛmittēdi: tunc eēt lēa illa clario: que. s. prohibuit illa ī beneficiū cōcedi: quasi viceret beneficia de sui natura sunt perpetua. lv. distin. precepta. iste vero erit tpalis ad instar tutorū ⁊ curatorū ō qbus sequit: ⁊ presidentiū ciuitati romane: de quibus de electione: fundamenta. li. vi. vel alijs ciuitatibus vel vniuersitatibus. de quib⁹ satis scripsi post Hostien. de iudi. c. fi. facit ad hoc supra eadem compilla. de sup. neg. prela. capitulo vno. in principio ibi: committere. ⁊ qō ibi diri consuetudo non recipit hanc lēam: immo ita hodie sicut olim instituuntur perpetui rectores in locis talib⁹ ⁊ facit littera regē q̄ sequitur: declaranda esset in hoc mens huius littere.

e ¶ Valeant. cum effectu. s. de cle. non resi. c. iij. ⁊. iiij.

spiritu deseruire hoc eisdem liceat prout dominus ipsis inspirabit.

Dem.

¶ Primo ponens cōstitutionis causam statuit hospitalia reformari p collatores ipsoꝝ ⁊ cogi rectores eorum ad conseruationez locorum ⁊ suorum iurium: ⁊ ad hospitalitatem tenendam: statuens per locorum ordinarios suppleri defectum vel negligentiam collatorum etiam circa exempta. Secundo precipit hospitalia in beneficiū non concedi nisi in duobus casib⁹ ⁊ reprobat contrariam cōsuetudinem: submittens quales esse debeant quibus administratio ipsa cōmittitur: ⁊ de ipsorum iuramento inuentario ⁊ ratione reddenda et decretum apponit. Tertio declarat constitutionem nō extendi ad hospitalia religiosorum vel militarium ordinum. Quarto cōseruat antiquas consuetudines talium locorum circa diuina officia ⁊ sacramenta. Jo. an.

Quia contingit interdum q xenodochiorum[a] leprosariorum elemosynariorum seu hospitalium rectores locorū ipsoruz cura[b] postposita: bona res ⁊ iura ipsorum interdum ab occupatorū ⁊ vsurpatorum manibus excutere[c] negligunt: quinimmo ea collabi ⁊ deperdi[d] domos ⁊ edificia ruinis deformari[e] permittunt: ⁊ non attento q loca ipsa ad hoc fundata ⁊ fidelium erogationibus dotata fuerint: vt pauperes infectiq; lepra reciperentur inibi: ⁊ ex prouentibus substentarentur illorum id renuunt inhumaniter[f] facere: prouentus eosdez in vsus suos[g] damnabiliter conuertentes: cum tamē ea que ad certum vsum largitiōe[h] sunt destinata fidelium: ad illuz ō beant non ad alium[i] salua quidez sedis apostolice[k] auctoritate ꝛuerti[l]: Nos incuriam ⁊ absum huiusmodi detestantes: hoc sacro concilio approbante sancimus: vt hi ad quos id de iure[m] vel statuto in ipsorum fundatione locorum apposito[n]: aut ex consuetudine prescripta legitime[o] vel priuilegio sedis[p] apostolice pertinet: loca ipsa studeant in predictis omnibus salubriter reformare: ac occupata ō perdita ⁊ alienata indebite[q] in statum reduci debitū faciāt: ⁊ ad ipārum miserabiliuz personaꝝ receptionez ⁊ sustētationez debitā iuxta facultates[r] ⁊ pnētus locoꝝ ipsorum rectores predictos cōpellere non omittant. In quo[s] si forte cōmiserint negligentiam[t] vel defectum ordinarijs locorum iniungimus[u]: ut etiam si pia loca predicta exēptionis pūilegio munita consistant: per seipsos vel alios impleant omnia pmissa ⁊ singula: ⁊ rectores eosdem vtiqz non exēptos ꝓpria: exēptos vero ⁊ alios priuilegiatos[x] apostolica[y] ad id auctoritate compellant: cōtradictores cuiuscunqz status aut conditionis existant: ac prebentes eisdez circa premissa cōsiliuz auxliū vel fauorez: per cēsurā[z] ecclesiasticā ⁊ alijs iuris remedijs[⁊] compescendo: nullum tamen per hoc exemptionibus seu priuilegijs ipis quo ad alia ? preiudicium generando. ¶ Vt aūt premissa promptius obseruentur: nullus ex locis ipsis secularibus[?] clericis in beneficium[a] conferatur: etiaz si de consuetudine quam reprobamus[b] penitus hoc fuerit obseruatum: nisi in illorum fundatione secus constitutuz fuerit: seu per electionez[c] sit de rectore locis huiusmōi prouidendum. Sed eoruz gubernatio viris prouidis idoneis ⁊ boni testimonij committatur[d]: qui sciant velint ⁊ valeant[e]: loca ipsa bona eorum ac iura vtiliter regere: ⁊ eorum prouentus ⁊ redditus ī personaruz vsuz miserabiliuz fideliter dispensare: ⁊ quod in vsus alios bona predicta conuertere presumptio verisimilis non existat: ī qbus sub obtestatiōe diuini iudicij illorū ad quos dictorum locoꝝ cōmissio pertinet conscientias oneratus

Illi etiã qb⁹ dictorum locorum gubernatio seu administratio ꝯmittetur ad instar tutorum ⁊ curatorum[a] iuramẽtũ[b] prestare[c]: ac de locorum ipsorum bonis[d] inuentaria[e] cõficere: ⁊ ordinarijs seu alijs qbus subsunt loca huiusmodi vel deputandis ab eis annis[f] singulis de administratiõe sua teneantur reddere[g] rõnem: ꝙ si secus a quoquam fuerit attentatuꝫ[h]: collationẽ prouisioneꝫ seu ordinationem ipsam carere decernimus oĩ robore firmitatis. ❡ Premissa[i] vero ad hospitalia militarium[k] ordinũ aut religiosorum ẽt aliorum[l] extẽdi minime volumus: quorum tñ hospitaliũ rectoribus in sancte obedientie virtute mandamus: vt in illis fm suorum ordinũ instituta ⁊ antiquas obseruãtias prouidere pauperibus ⁊ hospitalitateꝫ debitã in illis tenere ꝓcurent: ad qd p superiores eorum arta districtiõe cogant statutis aut ꝯsuetudinibus qbuslibet nõ obstãtibus ĩ pmissis. ❡ Ceteruꝫ[m] nostre intentionis existit: ꝙ si qua hospitalia altare[n] vel altaria ⁊ cimiterium ab antiquo habentia ⁊ presbyteros celebrantes ⁊ sacramenta ecclesiastica pauperibus ministrantes: seu si parochiales[o] rectores cõsueuerint in illis exercere premissa antiqua consuetudo seruetur quo ad exercẽda ⁊ ministrãda spiritualia supradicta[p].

Rubrica De iure patronatus.

❡ Clemens. v. in ꝯci. viẽneñ.

❡ Si pñtatis ad ecclesias per patronos ecclesiasticos in qb⁹ ipi nõ consueuerunt oĩa supportare non assignauerunt infra terminũ cõpetentẽ ꝯgruã portionẽ: diocesanus eã assignare debebit. h. d. Io. an.

Ut constitutio[q] que ad ecclesiam aliquaꝫ quãuis etiam ad exẽptoruꝫ presentationeꝫ admitti cõsuetudine non obstãte[r] cõtraria ꝓhibet: nisi pñtato de ꝓuentib⁹ eiusdem ecclesie talis coraꝫ diocesano portio fuerit assignata: vnde iura possit ep̃alia soluere ⁊ sustentationem habere[s] cõgruã sicut expedit[t] obseruetur: ipãꝫ declarare[v] ac quedam adijcere[x] consulta hmõi sacri concilij approbatione ꝓuidimus. ❡ Diocesanis[y] sub obtestatione diuini iudicij districtius inhibentes[z]

a ❡ Tutorum ⁊ curatorum: iurant eniꝫ isti facere vtilia pupillis vel adultis quibus deputantur: ⁊ permittere inutilia ipsorum etiã res ⁊ personas ad cõmodũ ⁊ vtilitatem eorum bona fide custodire ⁊ saluare: inuentarium de reb⁹ eorum facere: ⁊ administrationis sue ratione tempore debito reddere cum residuorum resignatione: eo saluo ꝙ semp vti valeant veritate: quod vide in speculato. d tuto. in prima colũna: ⁊ probatur .C. de episcopa. audien. .l. de creationibus. C. d curato. furio. l. fi. cum similibus. tutor autẽ datur pupillo: curator adolescenti: ⁊ interduꝫ maiori furioso vel prodigo. vel his similib⁹: datur etiã bonis ⁊ ad causas ⁊ lites: de quibus oĩbus in spec. de curatore.

b ❡ Iuramentũ. concor. .j. d hereti. c. i. §. porro.

c ❡ Prestare. no. qd de satisdatione nil dicit ad quã tamen tutores ⁊ curatores tenent: nisi sint testamẽtarij: vel ex inquisitione dati. C. de tutoribus qui nõ satis. l. in dubiũ. ⁊ l. nõ omniũ. de curatore furio. l. fi. insti. de satisdatio. tuto. ĩ prin. ⁊ sic soli legitimi: ⁊ sine inqsitione dati satisdant: ⁊ ibi de hoc ⁊ in spec. de tuto. §. si aũt. v. hor. cũ ãt isti rectores ex inqsitione dent: merito satisdatione nõ onerãtur. facit. C. de epi. ⁊ cle. orphanotrophos. in pn: nisi propter vxorẽ ⁊ filios suspect⁹ esset. xviij. di. de syracusane. sed tali suspecto committi nõ debet: vt. s.

d ❡ Bonis. mobilibus ⁊ immobilibus: de testa. relatum. ij. de verbo. significa. bonorum.

e ❡ Inuẽtaria. que alias repertoria dicũtur. ff. de admi. tu. tutor. q repertoriũ. ⁊ ad hoc tutores ⁊ curatores tenẽtur. C. de admi. tuto. l. tutores. ij. de cu. fu. l. fi. ⁊ formas diuersoruꝫ inuentarioruꝫ vide in specu. de instru. edi. §. fi. ⁊ de his ibi. ver. sunt etiam.

f ❡ Annis singulis. per hanc lr̃am videt ꝙ etiã nõ petitã teneat offerre. alias si terminus statutus nõ esset: pone exẽplũ. s. ea. cõ. de testa. c. vno. satis videt sufficere ꝙ hoc faceret cũ reqsitus esset: de iureiu. c. breui. facit qd no. de elec. cupientes. §. si vero. in. v. glo.

g ❡ Reddere rõnem. ꝯ. C. de epi. ⁊ cle. orphanotrophos. in fi. ⁊ auten. d ecde. §. pe. col. ix. vbi dicit tales ad rõnẽ reddẽdã nõ teneri. So. illud correctũ p auẽ. posteriorẽ. de san. episco. §. iconomos. col. ix. ita ibi soluit: tu dic verius primas leges nõ correctas: qꝛ loquũtur d rõne reddẽda orphanis vel pauperibus ad quã isti nõ tenent: quod sonat ibi tex. dicens ꝙ nõ subiacent tutelaribus vel curatorijs rõnibus. §. iconomos: loquitur expresse de ratione reddenda epo ad quã tenent: vt ibi ⁊ hic: sed hoc hic additur ꝙ singulis annis ad hoc teneantur.

h ❡ Attentatum. s. qꝛ cõferũtur in beneficiũ secularibus clericis vel personis: nõ talibus: vt dictum est. s.

i ❡ Premissa. s. de suppletione ordinariorum: ẽt quo ad exemptos ꝙ nõ cõferant in beneficiũ de iuramẽto inuentario: ⁊ rõne reddẽda. Io. an.

k ❡ Militariũ. vt sancti Io. hieroso. sancte marie theuthonicorum calatrensium ⁊ similium.

l ❡ Aliorum. sunt quedaꝫ religiones sup hospitalitate fundate: vt cruciferorum vel dato ꝙ nõ sint ad hoc fundate: hñt tñ hospitalia. Io. an.

m ❡ Ceterum. quarta pars.

n ❡ Altare. talia hospitalia cũ ecclĩa vel altari cimiterio: vel alio iure parochiali: vel q̃ alias sunt ppetua ⁊ religiosa erigi non pñt sine auctoritate diocesani: alias tñ qlibet domũ suã vel partẽ dom⁹ ad hospitalitatẽ pauperũ disponere posset: sed tũc penitere posset. ⁊ vide qd dixi eo. ti. ad hoc sup. i. glo. ⁊ qd no. Hosti. in summa de regu. §. i. ver. quid de rusticis ex quo aũt hospitale est locus religiosus: ⁊ auctoritate epi deputatus: hñ possunt talia sibi accedere. s. ea. cõ. de prebẽ. per lr̃as.

o ❡ Parochiales. s. in quorum. s. parochijs cõstructa sunt hospitalia pro qbus facit ius cõe: de pscri. ex trãsmissa. ⁊ d resti. spo. ad decimas. li. vi. statur tamen consuetudini. Licet ergo hospitale ⁊ ipsi⁹ familia ⁊ pauperes ibi degentes sint de parochia matricis ecclesie: potuit tamen prescribere hospitale: ꝙ per proprium sacerdotem illis spiritualia ministrentur.

p ❡ Supradicta. concor. xxiiij. q. i. pudẽda de elec. nihil est. in fi. ⁊ facit. j. de priuile. c. i. in fi.

Ut constitutio. In prima exordium in quo expedientiã obseruãtie antiqui iuris ꝓ ꝯstitutiõis cã ponit. In secũda cõstitutio ibi diocesanis: q̃ tria facit: prima ꝓuidet circa assignationeꝫ partis prouẽtuum ecclesiarum faciendam prelatis vel vicarijs ipsarũ per patronos ecclesiasticos qui nõ solent ipsarum onera supportare. Secũdo ibi sane. circa illos pfonos qui solent supportare predicta. Tertio ibi ad que. circa executionem ꝯstitutiõis dat ptãtem diocesanis. ⁊ tollit obstãtia: determinat opi. de quibus dicaꝫ super verbo deuoluatur. ⁊ hic vt ponitur causatiue: sic de ap. vt debitus. vbi dixi.

q ❡ Cõstitutio clemẽtis. iiij. de pben. c. i. li. vi. que supplet constitutionem Alex. e. ti. de monachis circa exemptos ⁊ cõsuetudinem reprobandaꝫ: de qua sequitur.

r ❡ Non ob. cõcor. de preben. extirpande.

s ❡ Habere. ⁊ reliqua incũbẽtia onera supportare: vt in predictis iuribus.

t ❡ Expedit. ecclesiarũ vtilitati ⁊ aĩarum saluti: ut ibi.

v ❡ Declarare. hoc facit. j. §. sane.

x ❡ Adijcere. adijcit circa formam inhibitiõis. Item de termino statuẽdo. de pñtato instituendo: de assignatione post terminũ p ordinariũ faciẽda ⁊ illud quod habetur in fi.

y ❡ Diocesanis. qd de inferioribus ad quos spectat institutio: qd ẽẽ potest de offi. deleg. sup eo. de de. peg. c. fi. de preben. referente. s. e. com. de prebẽ. si de beneficio. So. inquãtuꝫ ponit hec decre. ius nouũ in illis nõ habet locũ alias simpliciter dixisset ordinarijs. fi. s. e. de sequestra. pos. c. vnico. de statu regu. c. ij. s. ti. pri. c. ij. post pn. j. de priuil. c. i. de pe. ⁊ re. c. i. ⁊ tũc tales ꝯprebẽderet. de of. ordi. ordinarij. in pn. li. vi. ⁊ quod ibi no. Nec potest negari quin seriose diocesanos exprimat cũ hoc sit hic octies repetitum: nec mirum qa decre. de mona. ⁊ decre. j. li. vi. de prebẽ. de diocesanis ẽt expresse loquũtur. sic. s. e. cõ. de sup. neg. prela. c. vno. de foro. cõpe. qñuis. §. volumus. de vi. ⁊ hone. cle. c. i. in pn. ⁊ quod ibi dixi: inferior ergo prelatus habẽs instituere ad diocesanũ recurreret: vt terminũ statuat ad assignationẽ. facit pn. huius. c. que si nõ fiat p inferiorem ad quẽ spectat admittet institutus: ⁊ p diocesanos fiat assignatio: ⁊ reliqua hic expressa: ⁊ est si. qd d lr̃is cõmẽdaticijs scripsi in pre. decre. fi. de ele. pere. sup vlti. glo.

z ❡ Inhibẽtes. hic addit fortiorẽ expressionẽ inhibitionis: scripserat eniꝫ Alexãder diocesano ꝙ ꝓuideret ꝙ nullũ ⁊c̃. Clemens quartus statuerat ⁊ mandauerat ꝯstitutionẽ inuiolabiliter obseruari: hic Clemens qntus inhibet districte sub obtestatione ⁊c̃. Sed quero quid si cõtra hanc inhibitionem diocesanus admittit pñtatum assignatione nõ facta? vr̃ ꝙ valeat. de preben. dilectus. i. de ꝯces. ꝓbẽ. si soli. in pn. ⁊ facit qd no. de offi. ord. romana: ad fi. li. vi. ⁊ co. li. de ĩmu. ec. decet. ad fi. ex quo nõ apponit decre. vt ibi: ⁊ facit de despon. impu. ad dissoluendum in fi. Item cũ hec pncipaliter fauorem epi ⁊ instituẽdi respiciãt: vt. s. in pn. pñt suo renũciare fauori. de regula. ad apostolicã. C. de legib⁹ qd fauore. ⁊ facit .ff. de no. oper. nũcia. l. i. §. ⁊ post operis. ꝯ de elec. ꝓuida. li. vi. vbi non valet cõfirmatio facta illa inqsitione omissa que pmitti debeat. ita nec hic valeat nõ premissa hac assignatione: ad idẽ eo. ti. c. fi. vbi omissio citationis vitiat ꝯfirmationem. Item ꝯ hoc. e. ti. cũ dilectus. vbi nõ valeat collatio post inhibitionẽ legati. Ad idẽ pre. decre. si soli. v. aut vbi inhibitio executoris ad ꝯpellendũ afficit etiã sine decreto: nã plus operat expr̃sa inhibitio ꝙ mandatũ: vt ibi pꝫ. ⁊ sic respõdetur ad pncipiũ ipsius decre. ⁊ decre. dilectus. in ꝯtrium allegatis. Item non ob. ꝙ hic nõ apponitur decretũ: qꝛ sufficit legislatorẽ aliqd ꝓhibuisse ⁊c̃. C. de legibus nõ dubiũ. de regu. iur. que cõtra. li. vi. cum cõcor. Nec est veruꝫ ꝙ hic versetur solum fauor instituentis ⁊ instituti: imo versatur fauor ecclesiaruꝫ ⁊ salus aĩarũ: vt pꝫ in decre. i. de prebẽ. ⁊ sic renũciare nõ potuerũt. facit quod dixi post Inno. Hosti. ⁊ Cõpost. de rescrip. cũ dilecta. sup. iiij. glo. p hoc videt ꝙ institutio vel confirmatio nõ valeat: puta ꝙ cũ diocesanus nõ recipiat potestatem cõfirmãdi ab hac cõstitutione: sed det constitutio iurisditionem habenti certũ modum sine decreto: ꝙ cõfirmatio cõtra hanc ĩhibitionẽ facta valeat: ⁊ ꝙ hoc sit d mente colligo per verbum precedens sub obtestatione ⁊c̃. Fateor tamen ꝙ puniendus est faciens. vt in decre. si soli. cum ꝯcor. facit. j. de iudeis. c. vno. Ad decre. ꝓuida. respõdeo ꝙ ibi ordinarius recipat iurisditionẽ p ꝯstitutionẽ Greg.

E